

Andante Tranquillo

"Den gamle Odysseus"
(Erik Bye)

Pieter Sommerfeldt
(1973)

p $\text{r} \text{3} \text{7}$ $\text{r} \text{3} \text{7}$ $\text{r} \text{3} \text{7}$ $\text{r} \text{3} \text{7}$

1) Odysseus, den gamle hel - lemer gir hjemme langs Takas
2) God sed er å hedre de gamle! Sa skjente ham litt vin i en

$\text{r} \text{3} \text{7}$ $\text{r} \text{3} \text{7}$ $\text{r} \text{3} \text{7}$ $\text{r} \text{3} \text{7}$

strand, og staver blant fjere - stener og piker med staven i
kopp, og la ham fa sitte ved ilden og varme sin magre

$\text{r} \text{3} \text{7}$ $\text{r} \text{3} \text{7}$ $\text{r} \text{3} \text{7}$ $\text{r} \text{3} \text{7}$

sand. "Gittonger" kaller ham "Kroken", "Han har jo sa smedige
kropp. Hva mer kan en olding for - lange enn fiken og brød pa vitt

cresc. poco à poco

bein". Knappt finnes en sjel mer som minnes og hilser til liden "Kap-
bord og fred til a minnes og minne en saga som ingen

cresc. poco à poco

f *p sub. e poco rit.*

1. vers
2.
3.
4.

5. vers (ritardando) - - -

tein", - og hilser til liden "Kap- tein". land, aldri i
troer. En saga som in-gen troer.

f *p e poco rit.* *rit.*

(morendo)

land

(rit.) morendo

3.) Men gubben har reist seg fra a ren
og svoper seg tans i mitt pledd.
Sa luter han makken mot vinden
og gir mot den kalte breidd.
Der star han alene i makken,
hans blikk er som ild og ravn,
og baret av storm under vingen
seider hans mung over hav.

4.) "Hoi ba jeg om landlov og tede?
Mar stikker min tra og min tros?
Det var bare tiden som kom meg
a slutte i seile og sloss.
Et skrog og en skroth kan eldes
og taes av vake og vind.
Men aldri mitt studebare dyeste
og aldri mitt soende stovr!

5.) Min sjel har kjempet med guder.
Min vilje er like steil.
Det ligende menneskebyerte
vel aldri a senke seil!"
Odysseus, en gatagget greker,
han morknet ved Itakas strand.
Men gudenes kampglade yndling
kom aldri, nei aldri, i land!